

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921010322
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5921010322.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 30. mája 2024 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolanie prokurátora a poškodeného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/62/2021 zo dňa 6.11.2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodeného A. B. zamietá, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom samosudca Okresného súdu Liptovský Mikuláš obžalovaného C. D. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok č. Pv 548/20/5508 zo dňa 24.9.2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodeného A. B. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, čo do oslobodzujúceho výroku, ako aj vo vzťahu ku konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu takéhoto rozhodnutia. Zahlásené odvolanie zdôvodnil písomným podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 15.01.2024, ktoré odôvodnil nasledovne: „Obžalovacia zásada zakotvená v § 278 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorej súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobe, a skutkom uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a naopak iné pristúpiť, avšak nesmie sa zmeniť podstata skutku. Podstata skutku je pritom určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania alebo totožnosť následku.

V tomto konkrétnom prípade súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Ružomberok sp. zn. Pv 548/20/5508 dôvodiac, že celé dokazovanie vykonal „len a len v súvislosti so spôsobom jazdy či už poškodeného alebo obžalovaného, ale nevysporiadal sa so skutkovou vetou obžaloby, v ktorej je uvedené, že poškodený odbočoval doprava“. Prokurátor v skutkovej vete obžaloby sp. zn. Pv 548/20/5508 zo dňa 24.09.2021 uviedol, že A. B. „viedol bicykel zn. Felt AR2 po ceste 1/18 označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta v smere z E. a ktorý odbočoval doprava na cestu III/2214 v smere na F.“.... Uvedený popis jazdy, keď je určený jej smer, konkretizovaná cesta, na ktorú cyklista odbočoval a obec, do ktorej daná cesta vedie, je nepochybne dostatočne konkrétne a nepochybniteľné popísanie smeru jazdy poškodeného, pričom z celého kontextu skutkovej vety je zrejmé, že cyklista v kritickom momente odbočoval doľava. Sám súd v odôvodnení rozsudku konštatuje,

že vec bola v prípade verzie odbočovania cyklistu vľavo po skutkovej stránke objasnená dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Súd nebol povinný nekriticky prevziať skutkovú vetu obžaloby, ale s odkazom na výsledky dokazovania vykonať príslušnú zmenu v skutkovej vete. Ako odznelo v záverečnej reči prokurátora, slovné spojenie „odbočoval doprava“ je zrejmom nesprávnosťou, teda chybou, ktorá sa v právnej praxi bežne vyskytuje. S takouto situáciou Trestný poriadok vyslovene počítá a rieši ju v ustanovení § 174. Nemožno predsa pripustiť, aby zjavná nesprávnosť alebo pisárska chyba viedla k zmareniu celého trestného konania a oslobodeniu páchatela spod obžaloby.

Súčasne považujem za potrebné zdôrazniť, že na hlavnom pojednávaní boli vykonávané tiež dôkazy smerujúce k preukázaniu následku dopravnej nehody. Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol prečítaný znalecký posudok G. H. F., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia a taktiež lekárske správy. Možno bez pochyb ustáliť, že v priebehu celého trestného konania bola zachovaná totožnosť následku spočívajúceho v spôsobení ťažkej ujmy na zdraví poškodeného A. B., ktorý pri dopravnej nehode zo dňa 28.10.2020 utrpel zlomeninu ľavej lopatky, zlomeninu rebier vľavo od 2. po 9. rebro, povrchové odreniny končatín, pomliaždenie pľúc vľavo, pomliaždenie sleziny a zlomeninu stredného článku V. prsta ľavej ruky trieštivého charakteru s dobou liečenia v trvaní 7 až 8 týždňov. Bolo opakovane judikované, že pri nehode medzi konaním uvedeným v obžalobe a tým, ktoré vyšlo najavo počas hlavného pojednávania, totožnosť skutku udržuje totožnosť spôsobeného následku.

Mám za to, že predmetom tohto trestného konania ako celku je stále to isté zranenie spôsobené tou istou dopravnou nehodou pri zachovaní totožnosti skutku aj následku, pričom ako reakciu na vzniknutú situáciu mal súd vykonať len príslušnú zmenu v skutkovej vete. Na základe vykonaného dokazovania mal súd dospieť k záveru, že obžalovaný dňa 28.10.2020 na križovatke ciest 1/18 a III/2214 ako vodič motorového vozidla Tatra T815, ev. č. XXXXXXX, porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, čo bolo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a vzniknutým následkom v podobe spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví poškodenému.

Z uvedených dôvodov navrhuje, aby Krajský súd v Žiline podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/62/2021 a podľa § 322 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie“.

Prokurátor podané odvolanie doplnil o ďalšie dôvody, a to písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 25.04.2024 nasledovne, pričom neuvádza žiadne nové podstatné skutočnosti, len na podporu tvrdení uvádza v písomnom odôvodnení prokurátora z 15.01.2024 a príkladmo poukazuje na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých najvyšší súd rozoberá zásadu totožnosti skutku, pričom v zmysle týchto záverov najvyššieho súdu je zřejmé, že v prejednávanej veci nemohlo dôjsť k porušeniu zásady totožnosti skutku, ako to tvrdí prvostupňový súd, ako aj to, že súd v závislosti od vykonaného dokazovania je povinný upraviť skutkovú vetu pri zachovaní podstaty skutku, v posudzovanom prípade z výsledkov dokazovania na súde jednoznačne vyplynulo, že poškodený cyklista v kritickom momente odbočoval doľava, a teda súd bol povinný s odkazom na výsledky dokazovania vykonať príslušnú zmenu v skutkovej vete obžaloby, kde bol zjavne omylom uvedený nesprávny údaj o tom, že poškodený cyklista odbočoval doprava, pričom touto úpravou je tiež bez akýchkoľvek pochybností zřejmé, že by nedošlo k porušeniu zásady totožnosti skutku a rovnako túto úpravu bolo možné vykonať aj bez návrhu prokurátora tak, ako konštatuje napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1TdoV/3/2018 z 09.12.2019. V uznesení, sp. zn. 3Tdo/35/2017 zo dňa 04.10.2017 sa Najvyšší súd SR zaoberá totožnosťou skutku, v situácii, kedy prvostupňový súd zmenil skutkovú vetu obžaloby, keď do nej navyše doplnil osobu a taktiež opravil meno poškodenej spoločnosti. Obdobne k totožnosti skutku sa vyjadril Najvyšší súd SR vo svojom uznesení, sp. zn. 3Tdo/86/2017 zo dňa 23.05.2018, z ktorého prokurátor v odvolaní cituje. Ďalej poukazuje na závery Najvyššieho súdu SR uvedené v uznesení, sp. zn. 1TdoV/3/2018 zo dňa 09.12.2019, kde najvyšší súd okrem iného konštatoval možnosť, resp. povinnosť súdu upraviť predmet obžaloby podľa výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní pri zachovaní kritérií totožnosti skutku a súčasne uviedol, že k takýmto zmenám skutkových viet nebol potrebný žiaden návrh prokurátora. Všetky modifikácie oproti obžalobe boli zákonné a zároveň vykonané pri zachovaní zásady totožnosti skutku, ktorá je v zmysle záverov ustálenej súdnej praxe zachovaná vtedy, ak je aspoň v časti totožné konanie a/alebo aspoň sčasti totožný následok. Pre úplnosť poukazuje na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici k totožnosti skutku, uvedené v rozsudku sp. zn. 4To/33/2020 z 08.04.2022, z ktorého cituje a poukazuje na podstatné časti. Zhrnutím možno teda konštatovať, že prípadná úprava predmetného skutku vo vzťahu ku konaniu poškodeného nemá v danom prípade vplyv na totožnosť žalovaného skutku, ktorej podstata je určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel škodlivý následok. Ustanoveniu § 278 ods. 1 Tr. por. neodporuje, ak súd prihliadne k tým zmenám skutkového deja uvedeného v obžalobe, ku ktorým došlo pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní a ktoré nemenia totožnosť skutku. V prípade,

ak by súd nemohol takto zohľadniť dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, pri posudzovaní prípadu a ich premietnuť do vlastnej formulácie znenia skutku, celé dokazovanie na hlavnom pojednávaní by strácalo vlastný zmysel. Aj na podklade vyššie uvedeného preto v celom rozsahu zotrúva na podanom odvolaní a dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení odvolania tunajšej prokuratúry z 15.01.2024 a navrhuje Krajskému súdu v Žiline, aby na podklade odvolania prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok súdu nižšieho stupňa ako nezákonný zrušil a aby mu vec obžalovaného vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. na nové prejednanie a rozhodnutie.

Proti rozsudku podal odvolanie aj poškodený A. B. zastúpený splnomocnenkyňou JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou, a to proti výroku, ktorým súd odkázal poškodeného A. B. na civilný proces, pretože obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. Poškodený súdu riadne preukázal svoje nároky na náhradu škody, doložil príslušné listiny preukazujúce plnenie zo strany poisťovne. Poškodený si voči obžalovanému uplatnil len tie nároky, ktoré neboli uhradené zo strany poisťovne, a to zvyšok nároku na náhradu straty príjmu v sume 751,15 Eur, uplatnená v prípravnom konaní vo výške 1.704,84 Eur, uhradená poisťovňou vo výške 953,69 Eur a zvyšok nároku na náhradu škody poškodených vecí v sume 767,99 Eur. Zo strany poškodeného boli súdu doložené všetky potrebné doklady a v prípade, ak by súd obžalovaného uznal za vinného v zmysle obžaloby, boli splnené podmienky na rozhodnutie súdu o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody. Na základe vyššie uvedených skutočností má za to, že rozhodnutie súdu je nezákonné a navrhuje, aby Krajský súd v Žiline rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný C. D. prostredníctvom obhajkyne zaslal písomné vyjadrenie k odôvodneniu prokuratorky Okresnej prokuratúry Ružomberok elektronicky dňa 07.02.2024, v ktorého podstatných častiach uviedol:

Dňa 6.11.2023 Okresný súd Ružomberok v konaní sp.zn. 1T/62/2021 na hlavnom pojednávaní rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaného C. D. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, sa stal. Súd odôvodnil svoj postup tým, že celé dokazovanie pred súdom, ako aj v prípravnom konaní bolo vedené a smerované v súvislosti so znalosťou miestnych pomerov ako odbočovanie cyklistu „doľava“, hoci skutková veta obžaloby zo dňa 24.09.2021 popisuje priebeh skutku ako odbočovanie „doprava“. Takéto tvrdenie obžaloby nemá oporu v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, čo spôsobuje nezachovanie totožnosti skutku.

Na uvedenom pojednávaní do zápisnice o hlavnom pojednávaní podala prokuratorka Okresnej prokuratúry Ružomberok odvolanie proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktoré odôvodnila a doručila Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 15.1.2024.

Prokuratorka Okresnej prokuratúry Ružomberok sa vo svojom vyjadrení s rozhodnutím súdu nestotožnila, pričom v odôvodnení svojho odvolania uvádza, že tzv. obžalovaciu zásadu zakotvenú v § 278 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorej súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobe a skutkom uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a naopak iné pristúpiť, avšak nesmie sa zmeniť podstata skutku. Podstata skutku je pritom určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy, V tomto konkrétnom prípade súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Ružomberok sp. zn. Pv 548/20/5508 dôvodiac, že celé dokazovanie vykonal len a len v súvislosti so spôsobom jazdy, či už poškodeného alebo obžalovaného, ale nevysporiadal sa so skutkovou vetou obžaloby, v ktorej je uvedené, že poškodený odbočoval doprava. Prokurátor v skutkovej vete obžaloby sp. zn. Pv 548/20/5508 zo dňa 24.09.2021 uviedol, že A. B. „viedol bicykel zn. Felt AR2 po ceste 1/18 označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta v smere z E. a ktorý odbočoval doprava na cestu III/2214 v smere na F.“.

Následne sa v odôvodnení prokuratorky uvádza, že uvedený popis jazdy, keď je určený jej smer, konkretizovaná cesta, na ktorú cyklista odbočoval a obec, do ktorej daná cesta vedie, je nepochybne dostatočne konkrétne a nespochybniteľné popísanie smeru jazdy poškodeného, pričom z celého kontextu skutkovej vety je zrejmé, že cyklista v kritickom momente odbočoval doľava. Sám súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že vec bola v prípade verzie odbočovania cyklistu vľavo po skutkovej stránke objasnená dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Súd nebol povinný nekriticky prevziať skutkovú vetu obžaloby, ale s odkazom na výsledky dokazovania vykonať príslušnú zmenu v skutkovej vete.

V argumentácii prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok je niekoľko značných nedostatkov, ktoré už viackrát ohodnotil odvolací súd ako závažné pochybenia, pričom prvýkrát sa jednalo o porušenie zásady kontradiktórnosti resp. rovnosti strán a následne uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.8.2023, č.k. 3To/29/2023-487 zrušil odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 25.1.2023 ako nepreskúmateľný, z dôvodu priameho rozporu záverov uvedených v skutkovej vete rozsudku a jeho odôvodnenia s poukazom na § 163 ods. 3 Trestného poriadku, § 199 ods. 3 a § 235 písm. c) Trestného poriadku a § 168 Trestného poriadku, pričom úlohou prvostupňového súdu bolo následne vyhodnotiť dôkazy podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 6.11.2023 prokurátor v záverečnej reči považoval spáchanie trestnej činnosti a trestnú zodpovednosť obžalovaného za preukázanú. Pripustil, že v obžalobe „zrejme nedopatrením a pisárskou chybou“ bolo uvedené, že došlo k nesprávnemu uvedeniu odbočovania, no v konečnom dôsledku výpoveď poškodeného korešponduje s výpoveďou znalca z odboru cestná doprava, ako aj ďalšími závermi znaleckých posudkov. Na otázku súdu, aby sa prokurátor vysporiadal so závermi uvedenými v zrušujúcom uznesení Krajského súdu výslovne uviedol, že ponecháva v platnosti pôvodné znenie obžaloby, keď aj naďalej tieto výtky považoval za pisársku chybu.

Celé dokazovanie pred súdom, bolo vedené k spôsobu jazdy poškodeného alebo obžalovaného, pričom spôsob, akým bolo dokazovanie vykonané v zmysle skutkovej vety obžaloby vykonané nebolo resp. obligatórne náležitosti definujúce skutok, ktorým je miesto, čas a spôsob.

Po podaní obžaloby Okresnou prokuratúrou Ružomberok dňa 24.9.2021 a následne jej pripustením súdom I. stupňa Okresným súdom Ružomberok, bola založená závažná procesná chyba súdneho konania tým, že po jej predbežnom prejednaní bolo nariadené hlavné pojednávanie a následne dokazovanie v rozsahu skutku popísanom v obžalobnom návrhu. Samotnú prípravu obžaloby, jej obsahové a formálne náležitosti musia zodpovedať zákonným ustanoveniam trestného poriadku za čo zodpovedá ako pán sporu „dominus litus“, žalobca. Prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena musí preukázať spáchanie skutku obžalovaným tak ako to popisuje vo svojom žalobnom návrhu a toto konanie musí zároveň preukázať dôkazmi na súde.

Vo svojom rozsudku Okresný súd Liptovský Mikuláš zo dňa 6.11.2023 uvádza, že celé dokazovanie bolo pred súdom vedené k spôsobu jazdy poškodeného alebo obžalovaného a teda dokazovanie v zmysle skutkovej vety obžaloby vykonávané nebolo. V súvislosti s § 2 ods. 10 a § 2 ods. 11 Trestného poriadku zaujal súd jasný postoj voči vyjadreniu prokurátora, kedy uviedol, že aj v takomto prípade limity súdu majú svoje hranice, ktoré začínajú v zmysle § 2 ods. 7 Trestného poriadku a končia § 2 ods. 14 Trestného poriadku, pričom súd je povinný zachovať nestrannosť, aby nedošlo k porušeniu zásady strán v konaní pred súdom a porušeniu zásady spravodlivého procesu. Súd nemôže byť iniciátorom a pomáhať jednej zo strán, tým že bude opravovať, dopĺňať nedostatky skutkovej vety obžaloby resp. preberať úlohu prokurátora v spore. Takéto právomoci súdu však zákon neustanovuje.

Skutok v obžalobnom návrhu musí byť, vždy jasný, stručný a opisuje reálny priebeh udalostí, pričom tento je v rozpore s vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní a následne dokazovaním vykonaným na hlavných pojednávaniach. Skutková veta má vždy svoj začiatok, priebeh a zakončenie. Každý skutok je jedinečný a osobitý. Preto má byť skutok presný a výstižný, pričom má za cieľ jeho nezameniteľnosť s iným skutkom. Skutok popísaný v obžalobnom návrhu sa nikdy nestal a preto nemohol nastať ani následok, tak ako uvádza samotná obžaloba. Následne dokazovanie nebolo vykonané v súlade s obžalobným návrhom, kde oproti uzneseniu o začatí trestného stíhania, uznesení o vznesení obvinenia na jednej strane a v žalobnom návrhu na strane druhej sa popisuje úplný iný, nereálny priebeh deja a následne ten sa uvádzal vo výroku rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 19.1.2022 a následne dňa 25.1.2023.

Uvádzanie, že ide o nesprávnosť alebo pisársku chybu zo strany prokuratúry považujeme za vágne nadľahčovanie hrubej procesnej chyby, ktorá opisuje úplne iný dej, pričom vykonaným dokazovaním neboli preukázané skutočnosti v obžalobe a teda ani konanie páchatel'a, poškodeného a ani vzniknutý následok. Ignorovanie skutočností vyššie uvádzaných a následné rozhodovanie vo veci samej, najmä o vine obžalovaného, nie je teda v súlade so zákonom. Ako uvádza prokurátorka vo svojom odôvodnení, v právnej praxi sa síce takéto nedostatky vyskytnú a súhlasíme s tým, že sú aj judikované, avšak sú označované ako hrubé procesné chyby, pochybenie prokurátora a v prípade, že ak by súd prvej inštancie nekriticky prebral výrok v obžalobe a bolo vykonané dokazovanie nezodpovedáme žalobnému návrhu, je obžalovaný v dôsledku porušenia procesných práv zbavený viny.

V danom prípade nemožno hovoriť o rovnocennom postavení obžalovaného voči štátu resp. o tom, že by obžalovaný mal možnosť plne využiť svoje právo na obhajobu, ktoré by sa mu uprelo z dôvodu, že mu bola vznesená obžaloba za skutok popísaný vo výroku žalobného návrhu, ktorý sa nestal, na základe ktorého vykonané dokazovanie spáchanie skutku nepreukázalo a v neposlednom rade by to

viedlo na základe miestnej znalosti súdu k odsúdeniu obžalovaného, čo sa stalo rozsudkom Okresného súdu Ružomberok dňa 19.1.2022 a následne dňa 25.1.2023.

Obhajca ani súd v trestnom konaní nezodpovedajú za obžalobný návrh a štát zastúpený prokurátorom mal dostatok času a priestoru obžalobný návrh napraviť alebo doplniť, či už pred jeho podaním alebo po jeho podaní na súd. V prípade, že by sme pripustili úpravu chybného výroku resp. doplnenie obligatórnych znakov k popisu skutku v obžalobnom návrhu samotným súdom, tak z takéhoto konania, ktoré nemožno trestne postihnúť, by sa stalo konanie trestné a nebolo by možné hovoriť o ústavnom princípe nezávislosti a nestrannosti súdov a súdneho konania. V danom prípade by z nezákonnej obžaloby vzišiel odsudzujúci rozsudok.

Samotný Krajský súd v Žiline vo svojom uznesení zo dňa 29.9.2022 vytkol niekoľko nedostatkov v predchádzajúcom konaní ako aj to, že nebolo vykonané dokazovanie zákonným spôsobom a to nepripustením výsluchu znalca, ktorý navrhla obhajoba obžalovaného. Zároveň uvádzame, že na hlavnom pojednávaní boli vykonávané tiež dôkazy smerujúce k preukázaniu, že následok dopravnej nehody nemohol nastať tak, ako sa uvádza v znaleckom posudku I. J. G. K. č. 125/2020 zo dňa 11.12.2020 resp. tak, ako uvádza poškodený.

V danom prípade, napriek tomu, že bol na návrh obhajoby vypracovaný znalecký posudok č. 21/2021 J. G. L., ktorý logicky a správne zhodnocoval detailne priebeh nehody, nebol braný do úvahy a vyhodnotený tak, ako trestný poriadok predpokladá podľa § 2 ods. 10 a § 268 ods. 3 Trestného poriadku. Na základe zrušujúcich uznesení súdu druhého stupňa si dovoľujeme tvrdiť, že od začiatku samotného procesu, obžalovanému bolo upreté právo na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o základných ľudských právach a slobodách, a to najmä v rozsahu porušení zásady kontradiktórnosti konania, zásady in dubio pro reo. Je dôvodné sa domnievať, že prokuratúra alibisticky bez zisťovania a objasňovania skutočností svedčiacich v prospech obvineného zastáva názor o jeho vine napriek viacerým závažným procesným pochybeniam a nejasnostiam, pričom samotná prokuratúra mohla využiť postup podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa zákona č. 301/2005 Z.z. § 234 ods. 2 obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval policajt, upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného a zistí, či so zreteľom na zamýšľanú zmenu navrhujú doplniť vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie. Ak prokurátor nepovažuje navrhované doplnenie za potrebné, odmietne ho, urobí o tom záznam do spisu a vyrozumie osobu, ktorá návrh podala.

Trestné konanie v podmienkach Slovenskej republiky je konanie, ktoré značnou mierou zasahuje do práv a slobôd jednotlivca. Hovoriť o represii voči obžalovanému zo strany štátu tak v konaní, kde došlo k značným procesným chybám a popretiu práv prináležiacich obžalovanému nepovažujeme za zákonné ale naopak zakladajúce dôvod na podanie opravných prostriedkov. Hlavným cieľom trestného konania je objasnenie spáchaného trestného činu, zistenie okolností jeho spáchania a spravodlivé potrestanie páchatel'a avšak nie spôsobom, „exitus acta probat,“ - účel svätí prostriedok na potrestanie kohokoľvek a za akýchkoľvek podmienok.

K odvolaniu poškodeného A. B. prostredníctvom svojej právnej zástupkyne JUDr. Zuzany Baloghovej, advokátky uvádzame, že v priebehu trestného konania bola poškodenému z titulu spôsobenej škody vyplatená suma 9.575,87,- Eur a VŠZP vo výške 1.968,47,- Eur. Nakoľko výška škody, ktorá bola oznamovaná poisťovni, korešpondovala s vyčíslením nárokov v rámci prípravného konania a bola v tejto výške predložená aj do súdneho konania, máme za to, že bola uhradená v plnej výške. Poškodený nepreukázal výpisom z účtu resp. iným relevantným spôsobom nárokovanú čiastku.

Oslobodzujúci rozsudok Okresnému súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 6.11.2023 podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku považujeme za zákonný a spravodlivý, pričom sa stotožňujeme s ním vo všetkých jeho častiach.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov navrhujeme, aby Krajský súd v Žiline podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok zo dňa 6.11.2023 a napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/62/2021 zo dňa 6.11.2023 v celom rozsahu potvrdil“.

Verejné zasadnutie pred odvolacím súdom o odvolaní prokurátora a poškodeného bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na verejné zasadnutie konané dňa 30. mája 2024 pred odvolacím Krajským súdom v Žiline nedostavil, o termíne verejného zasadnutia bol upovedomený riadne a včas, zároveň sa verejného zasadnutia zúčastnila zvolená obhajkyňa obžalovaného, ktorá súdu predložila ospravedlnenie a žiadosť o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Rovnako sa ospravedlnila aj splnomocnenkyňa poškodeného. Prítomný prokurátor aj obhajkyňa navrhli

vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného a splnomocnenej zástupkyne poškodeného. V rámci konečných návrhov prokurátorka zotrvala na dôvodoch odvolania tak, ako boli písomne uvedené a navrhla, aby krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie tak, aby došlo k úprave skutkovej vety v zmysle vykonaného dokazovania. Odvolanie poškodeného navrhla zamietnuť ako podané neoprávnenou osobou, keďže bolo podané voči oslobodzujúcemu výroku rozsudku, ktorým bol poškodený následne odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Obhajkyňa sa v plnom rozsahu pridržiala dôvodov vyjadrení zaslaných súdu, odvolanie poškodeného ako aj odvolanie prokurátora navrhla zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodné. Dôvody odvolania prokurátora považujú za neakceptovateľné v právnom štáte, pokiaľ by aj súd zmenil skutkovú vetu, došlo by k porušeniu zásady kontradiktórnosti a rovnosti strán.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ - prokurátor podal odvolanie. Krajský súd tiež preskúmal správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozsudku, proti ktorým je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, avšak odvolanie prokurátora bolo vyhodnotené ako nedôvodné.

Na podklade prokurátorom podaného odvolania, dôsledným oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu žalovaného trestného činu je napadnutý oslobodzujúci rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. K vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku okresný súd dospel po bezchybnom procesnom postupe a žiadne pochybenia nezistil ani odvolací súd. Vo vzťahu k žalovanému skutku okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie a pred vyhlásením dokazovania za skončené, prokurátor, ako ani obžalovaný a obhajca nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Dôkazy k žalovanému skutku boli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Následne okresný súd správne postupoval a nepochybil ani vo fáze hodnotenia dôkazov a tieto hodnotil plne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., teda nielen samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach, dôsledne zohľadňujúc tak okolnosti, ktoré svedčili v prospech obžalovaného C. D., ako aj okolnosti, ktoré svedčili v jeho neprospech. Okresný súd potom dospel k správnejmu záveru zodpovedajúcemu stavu veci a zákonu, pokiaľ obžalovaného C. D. oslobodil spod obžaloby, z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., teda že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Rovnako odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd v zásade učinil zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Krajský súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, podľa ktorých obžalovaného C. D. spod obžaloby prokurátora oslobodil a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd v rámci svojho rozhodnutia zameril na riešenie podstatných odvolacích námietok prokurátora.

Len sama skutočnosť, že prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré našli svoj odraz v oslobodzujúcom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu, dokazovaním vykonaným pred okresným súdom a zohľadniac priebeh celého doterajšieho konania, osobitne rešpektujúc zásadu zákazu reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu), krajský súd dospel k záveru o správnosti a zákonnosti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. V tejto súvislosti krajský súd hneď na úvod považuje za potrebné poukázať na predchádzajúce zrušujúce uznesenie krajského súdu v tejto trestnej veci, sp. zn. 3To/29/2023 zo dňa 24.8.2023, ktorým krajský súd zrušil prvý vo veci vyhlásený rozsudok okresného súdu zo dňa 25.1.2023 a to z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Krajský súd svoje predchádzajúce zrušujúce uznesenie vo svojej podstate oprel o nesúlad medzi skutkovými zisteniami v skutku vo výroku o vine prvého vo veci vyhláseného rozsudku a výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní tak, ako tieto prezentoval súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Konkrétne, súd prvého stupňa v skutku vo výroku o vine ustálil, pokiaľ ide o priebeh nehodového deja, že vozidlo obžalovaného v čase dopravnej nehody odbočovalo doľava a poškodený cyklista doprava, avšak na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia

vo fáze hodnotenia dôkazov konštatoval, že vozidlo obžalovaného odbočovalo doľava a aj poškodený odbočoval doľava. Súčasne záverom zrušujúceho uznesenia krajský súd upozornil súd prvého stupňa, aby sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie pri svojom následnom rozhodovaní (ktoré zahŕňa aj aplikáciu jednej z nosných zásad trestného konania a to zásady zákazu reformatio in peius t.j. zásada zákazu zmeny k horšiemu), nakoľko tento prvý vo veci vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa bol krajským súdom zrušený len na poklade odvolania obžalovaného. Pokiaľ potom súd prvého stupňa znovu vo veci konal a rozhodol týmto aktuálne preskúmaným rozsudkom na podklade odvolania prokurátora, ako mu bolo uložené krajským súdom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, už nebolo možné skutok upraviť tak, že v rámci nehodového deja poškodený odbočoval doľava, aj keď je to nepochybné z vykonaných dôkazov, nakoľko takáto úprava skutku oproti prvému vo veci vyhlásenému rozsudku, by predstavovala porušenie zásady zákazu reformatio in peius. Rešpektujúc zásadu zákazu reformatio in peius, súd prvého stupňa už v rámci druhého vo veci vyhláseného rozsudku nemal inú možnosť, len v skutku v opise priebehu nehodového deja uvádzať odbočovanie poškodeného doprava. V prípade odbočovania vozidla obžalovaného a odbočovania poškodeného bicyklistu sa nepochybné jedná o podstatnú časť priebehu nehodového deja (podstata protiprávneho konania obžalovaného mala spočívať v nedaní prednosti v jazde). Vznik dopravnej nehody a tým aj následok (zranenia u poškodeného) nie sú v priamej príčinnej súvislosti s nehodovým dejom popísaným v skutku napadnutého rozsudku, ktorý sa takýmto spôsobom nikdy nestal (k vzniku dopravnej nehody a tým aj zranení u poškodeného nikdy nedošlo následkom jeho odbočovania doprava a vozidla obžalovaného doľava, ale k nemu došlo pri odbočovaní poškodeného doľava). Preto potom okresný súd vo veci rozhodol správne, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., že skutok sa nestal a odvolanie prokurátora bolo potrebné vyhodnotiť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Pokiaľ prokurátor svoje odvolanie v podstatnej časti opiera o riešenie otázky totožnosti skutku, uvedené je pre daný prípad irelevantné, nakoľko podstata riešenia problému spočíva práve v dôslednom rešpektovaní zásady zákazu reformatio in peius, čo bolo podrobne krajským súdom vysvetlené vyššie.

Krajský súd na základe vyššie uvedených dôvodov potom uzatvára, že súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, preto krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol. Nakoľko okresný súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, následne správne obligatórne postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodeného A. B. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Výrok o náhrade škody však má oporu vo výroku o vine. Z ustanovenia § 288 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že ak okresný súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, obligatórne (povinne) poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy odkáže na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Ak poškodený A. B. v tomto prípade podal odvolanie proti výroku oslobodzujúceho rozsudku, ktorým bol podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázaný na civilný proces, ide o odvolanie podané neoprávnenou osobou, pretože nárok na náhradu škody možno priznať len odsudzujúcim rozsudkom. Odvolanie poškodeného proti oslobodzujúcemu rozsudku smeruje vždy svojou povahou proti výroku o vine a takéto právo na podanie odvolania poškodenému neprislúcha.

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, teda postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodeného A. B. zamietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.